

בית הכנסת היכל המלך

ע"ש מלכו של עולם

מיסודו של כולל ליל שישי מבקשי ה' ע"ש הרמח"ל

בנשיאות הרב אלון עטיה שליט"א

פרשת: וארא

מאמר הרב

זכרון לנס, חובת החיים!

ב' שבט התשפ"ד

הפטרה: כה אמר יי

לסיפורים נוספים שאירעו לגדולי הדורות בישראל, ובעקבות נס הצלה כזה או אחר הם החליטו לעשות זכרון נצחי לאותו הנס! כך אחרי לרמב"ם כפי שהוא מתאר את נס הצלתו בי' אייר (שנת תתקכ"ה) שעמד עליו נחשול של ים להטביע את הספינה... ואחרי שניצל הוא נדר לקבוע את יום זה לצום לו ולזרעו עד סוף כל הדורות... וכבר אמר דוד המלך בתהלים: "כי חסדך לנגד עיני" כלומר החסדים שעשית עימי הולכים כל הזמן לנגד עיני ואינם נשכחים ממני חלילה...

כך מצאנו גם בראשונים שיש חיוב לזכור את ניסי ה' יתברך: הנה רבינו יונה כותב: "ודע כי המעלות העליונות נמסרו במצוות עשה" ומעלת זכרון חסדיו והתבונן בהם שנאמר: "וזכרת את כל הדרך..." עכ"ל. והרלב"ג כותב (פרשת יתרו) שכאשר יקרה לאדם נס, מהראוי לעשות דבר מסויים כמו שעשה משה רבינו שקרא לשני בניו על שם הצלתו... וה'ספורנו' אומר שזה הטעם שלא אוכלים בני ישראל את גיד הנשה, לזכרון גבורתו של יעקב אבינו וגם שעשה לו נס הקב"ה - שלא מת... עכת"ד.

ועי' בגר"א שכתב שזה הטעם שאמר דוד המלך לשאול בעת שסיפר לו על הצלתו מהאריה והדב שבאו לקחת שה מן הצאן, ולאות זכרון דוד עשה מצמרו של השנה בגד ולבשו, כדי שיזכור תמיד את ניסי ה'... המורס מכל האמור הוא, שלכל אחד מאיתנו ישנם רגעי הצלה שעשה לנו ה' יתברך, ואם לא נעשה זכרון לכך - ברבות הימים ישכחו אותם ניסים, ונחזור לטבע ושגרה ושכחת ההשגחה הפרטית ה"ו... לכך בפרשתנו יש מכות שמונצחים על ידינו בכל שנה בליל הסדר, וזכרון הגאולה בכל יום בתפילותינו. וכך ראוי לנהוג גם בחיינו הפרטיים להנציח את ניסי ה'! שבת שלום!

בדרכי אבותינו, ובהמשך הוא כותב: "...אני טרם אכלה לדבר הדברים אל ליבי" - ממשך היפני יהושע' בתיאורו המצמרר - "שמע ה' בקול עניי ונתן לי מהלכים בין העמודים, כמין שביל ממש נעשה לי ויצאתי בשלום בלי פגע, וחבלה לא היתה בי. אז ידעתי נאמנה כי מה' היה הדבר ממש במקום שאין מצילין..."

וכאן מתאר היפני יהושע' שתיכף ביציאתו השקיע עצמו בלימוד הלכה בסוגיות השי"ס ופוסקים, והיה מעלה על הכתב כל מה

שנתחדש לו בלימודו, וכך זכינו לאור הגדול ארבעה חלקי ספרי 'פני יהושע', שמאירים לעולם התורה באור תורתם. נכדו של היפני יהושע' מעיד, ששמע פעם מהגאון הקדוש בעל הידברי חיים זי"ע, שסבו היפני יהושע' קיבל על עצמו באותו נדר לשבת שנתיים וללמוד מידי יום שמונה עשרה שעות רצופות!!! ובימי החורף, קפאו שערות זקנו מעצמת הקור, והביאו לו מים חמים כדי להפשירן... סיפור זה

יום ג' בכסליו שנת תסי"ג (לפני שלש מאות עשרים ואחת שנה), לכאורה היה אמור להיות עוד יום שגרתי בעיירה 'לבוב', מקום מושבו של מרן הגאון רבי יעקב יהושע מחבר הספר הנודע - 'פני יהושע'. אלא שלפתע פרצה אש באחד הבתים, שהיו בתוכו כמה חביות של אבק שריפה, ודליקתן גרמה לפיצוץ אדיר בכל הבתים בעיר. השריפה והפיצוצים שבאו בעקבותיה, גרמו להרס רב, ולאובדן חיי אדם... שלושים ושש נפשות קיפדו את חייהן באסון הנורא הזה, מי באש ומי במפולת. ביניהם גם רעייתו, ובתו היחידה של הגאון היפני יהושע', ואף חמותו ואביה, היו בין הנספים... גם הבית בו ישב באותה עת היפני יהושע' ולפניו תלמידים מקשיבים - קרס תחתיו, והיפני יהושע' מצא את עצמו שוכב בין ההריסות, כשאינו מצליח להזיז את ידיו ורגליו, מחמת עומס המשא הכבד שרבו על גופו...

"מתיירא הייתי שלא יעשה ביתי קבריי" - כותב היפני יהושע' - "קורות הבית, רהיטיו, עציו ואבניו נדמו עלי כעדים גמורים, אמרתי פן יפגעו בי להיות יד העדים בראשונה להמיתני...". וכך כשהוא שוכב בין ההריסות, שומע מלמעלה את קולות ההמון נסים ורצים בפחד ובהלה, ואינם יודעים כלל שהוא נמצא תחתיהם, מבלי יכולת לזוז ולהציל את עצמו, נדר היפני יהושע' נדר נדיר, וכך כתב לאמור: "אם יהיה אלוקים עמדי ויוציאני מן המקום הזה לשלום, ויבנה לי בית נאמן להרבות גבולי בתלמידים, לא אמנע עצמי מכותלי בית המדרש ולשקוד על דלתי העיון בסוגיות השי"ס ופוסקים, וללון בעומקה של הלכה, אף לינות הרבה בענין אחד... מבטיח שיצעד בדרכי הלימוד

זמני כניסת ויציאת שבת:

רבינו תם:	יציאת השבת:	כניסת שבת:	ירושלים תל אביב טבריה באר שבע
18:12	17:34	16:19	
18:09	17:35	16:35	
18:04	17:31	16:21	
18:13	16:37	16:38	

חיבל חלכה

אדם אחד מהצבור טוען שזה מזיק לו - אסור לעשן.
 ח. כל נהיגה ברכב ללא זהירות יש לנהג דין "רודף", כי הוא מסכן חיי אדם, וכמו כן אסור לנסע באופנוע ללא קסדה, ואין לקחת נוסע מאחוריו ללא קסדה.
 ט. אדם המסכן לצבור אין אסור הלשנה חל עליו. כגון אדם הנוהג במהירות מפרזת או ללא רשיון, או עוקף באופן האסור - אם התרו בו ולא שמע, מתר למסרו לרשויות המפקדות על החק. וכן חולה, כגון במחלת נפילה וכיוצא, שהעלים מחלתו ונוהג במכונית - מתר למסרו.
 י. אם הנד יודע על אסון הצפוי לבא על חברך - חייב אתה להודיעו, ואם לאו - עובר אתה ב"לא תעמד על דם רעך".
 יא. אסור להלשין ולמסר אדם או ממונו לשלטונות נכריים, ואפלו הוא רשע ובעל עברות ואפלו הוא מצערך. וכל המוסר גופו או ממונו של חברו לנכריים, אין לו חלק לעולם הבא, ויורד לגי הנם ונדון בה לדורי דורות, אלא אם כן מיצר ומצער אדם זה לצבור או שמכה את הבריות, שמתר למסרו לנכריים שייסרוהו.

יב. אסור להניח תקלה ברשות הרבים, כגון אבן או פלים, ואפלו כשםמפקירם. ואם נזק בהם אדם או רכושו, חייב לשלם בעל התקלה נזק שלם. וכמו כן השופך מים לרשות הרבים והחליק בהם אדם ונזק, חייב שופך המים לשלם לו נזקו.
 יג. אסור לבייש שום אדם. וכל המבייש את חברו הפשר ברבים, אין לו חלק לעולם הבא.
 יד. המזיק רכוש חברו הרי הוא בכלל גזל, שהרי מה ההבדל בין גזל לעצמו או גזל על ידי שהזיק ואין מי שיהנה ממנו?
 טו. אסור לעשות דבר שעלול לגרם נזק לאחרים, כמו חופר בור ברשות הרבים. יש אומרים דהוי אסור דרפנו, ויש אומרים דגם מדאורייתא אסור (עייני גמרא ב"ק נא. ומ"ל פ"ב ה"ב מרוצח).
 טז. מי שחולה ואינו נזהר מלהדביק אחרים במחלתו, נחשב פעושה דבר המזיק.

(נקי כפים)

א. אסור להזיק ממון חברו. ואם הזיקו - אף שלא נהנה מאותו הזק - חייב לשלם נזק שלם, בין שוגג בין אנוס, וכגון שגנב ובגפילתו הזיק לאחרים, ששבר כלי הם או שאר נזק, ואסור להזיק אף כשבדעתו לשלם את הנזק.
 ב. גם ממונה שלך אסור לך להזיק. לכן, המשבר כלי או קורע בגד או זורק ומאבד מאכל ומשקה או ממאסם, וכן המקלקל שאר כל דבר שהיה ראוי שיהנו בו בני אדם אחרים, עובר משום "לא תשחית".
 ג. אסור לגדל קלב רע בתוך ביתו אלא אם כן קשור הוא בשלשלאות, ועל כל פנים, עצם החזקת קלב בתוך הבית צריך שאלת חכם (שפעמים שיש צורך כגון 'ישוב ספר' או צורך רפואי).
 ד. אסור חמור הוא להכות את חברו, וכל המרים יד על חברו - אפלו שלא הפהו נקרא "רשע", ואמרו חכמינו, הסוטר לחברו כסוטר לשכינה, חס וחלילה, וכל שכן המכה את אשתו שעונו גדול למאד. ואין הבדל בין המכה לגדול או לילד קטן, אלא אם כן מתכוון האב לחנך את בנו והרב את תלמידו, וגם אז לא יכנו באכזריות.

ה. המכה על ידי חברו יכול להציל עצמו בהפאתו חזרה את מכהו, ודוקא כשאינו יכול להציל את עצמו באופן אחר. ואם יכול להציל עצמו בהפאה מועטת - אסור להכותו יותר. וכן הרואה אחד המכה את חברו, יכול להפנותו להצילו מאסור.
 ו. המכה את אביו או אמו ועשה בהם חבורה חייב חנק, ואפלו לעשות חבורה לצרף רבואה אסור, אלא אם אין מישהו אחר שייעשה זאת.
 ז. ראוי לאדם להמנע מלעשן סיגריות, כיון שיש חשש למחלות קשות הנגרמות למעשן, ויש פוסקים הסוברים שיש בזה ספק אסור דאורייתא, וכמו כן אסור לעשן במקום שנמצאים אנשים האומרים שזה מזיק להם או שמצטערים מזה. ואפלו אם רק

ואלו עם אגרות

שנינו: "בזכות נשים

צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים" וכך גם בגאולה האחרונה - עתידים אנחנו להיגאל בזכות נשים צדקניות.

מה כוחן של הנשים?

כוחן גדול בזה שהן נותנות את כל הכח למקום אחד! בניגוד

לגבר שנמצא בכמה גזרות בבית ובחוץ, ויכול לבא לידי בזבוז כח ובלבול, האשה לעומתו בטבעה היא מתמסרת למקום אחד ובו היא משקיעה את כל כחה ומרצה! כשהיא מתחנתת ומוכנה להרות וללדת, היא יודעת את הסיכונים שיש בדבר ועם כל זה היא מסכימה לכך.

הכח הזה להיות מסור למקום אחד בשלימות, הוא הכח הבונה את הנאמנות לקב"ה, לתורתו, למצוותיו!

את הכח הזה בן מעבירות לבנים ולבנות שיוצאים לאויר העולם ויכולים להתבלבל מהמראות, מהתאוות, מדברים שגורמים לפסיחה על שני הסעיפים, ומיד הן מדריכות בעז: ללכת רק בדרך אחת, ובכל הכח!!! נאמנות מוחלטת לקב"ה כשחיים כך, הבית הופך לבסיס איתן של אהבה לנצח.

עמלנו אלו הבנים

בפרשתנו מתוארות שבע

מתוך עשר מכות מצרים, מכות אלו נועדו לכאורה לרכך את לב האבן של פרעה, כדי שישחרר את עם ישראל, אך לכאורה בשביל זה לא היה צריך כל כך הרבה מכות, יכל הקב"ה להביא מכה אחת חזקה מאוד שתגרום לפרעה לשחרר את

עם ישראל, בין אם זו מכה מתמשכת עד שיכנעו המצרים, או שתהיה מכה חזקה כל כך שתגרום להם להיכנע מיד, מדוע לא עשה כך הקב"ה?

מתרצים רבותינו שהקב"ה הביא את המכות כדי לבנות את האמונה של עם ישראל! אמונה שבאה בעקבות מקרה אחד פלאי, נדיר ככל שיהיה - לא תחזיק מעמד! אך אמונה שנבנית שלב אחרי שלב, בהטמעת הדברים, בתשובות לשאלות ותהיות שעולות בינתיים, עם שידודי טבע הקורים לנגד העינים, היא האמונה החושית שתחזיק מעמד לעד!

את זה רצה הקב"ה לעשות לישראל, עשה והצליח! שנאמר: "ויאמינו ביי ובמשה עבדו" וכך חובה לעבוד עם הילדים על האמונה בה: כל הזמן! שלב אחרי שלב!

סיפור לשבת

הצדיקים הנסתרים...

עם תחילת יציאתם לגלות של שני האחים הקדושים, הרה"ק רבי אלימלך מליזענסק זיע"א והרה"ק רבי משום זושא מהאניפולי זיע"א, נמנו וגמרו בניניהם לשתף איש את אחיו בכל מאורעות הגלות ללא יוצא מן הכלל, ולמסור איש את נפשו בעד אחיו. שניהם נתנו את הבטחתם לכך איש לרעהו. כבר מראשית הגלות, החל אביהם המנוח הרה"ק רבי אליעזר ליפמן זיע"א להתגלות אליהם מדי ערב שבת, כשהוא מורה להם היכן יתאכסן כל אחד מהם ביום השבת. את אימרתו נצרה רוחם ועל פיו נסעו ועל פיו חנו עד תום גלותם. באחד השבועות הראשונים לדרכם החדשה, הגיעו האחים הקדושים בערב שבת לעיר בלתי מוכרת אשר לא דרכו בה מימיהם, ההוראה השמימית לא בוששה לבוא, ועל פיה אמור היה רבי אלימלך להתארח אצל רבה של העיר, ואילו רבי זושא אצל סנדלר עני המתגורר בקצה העיר. רבי אלימלך לא נתייגע הרבה, וכיון ששאל לכתובתו של הרב, מיד היה מי שיכוונו לשם, וגם במעון גופו לא השיבו את בקשתו ריקם, ונאותו בסבר פנים יפות להכניסו בצל קורתם, מה שאין כן רבי זושא, אשר צריך היה לטרוח רבות עד שעלה בידו למצוא את מעונו הדל של הסנדלר הנקוב בשם, וגם שם לא במהרה נאותו לקבלו כאורח לשבת, רק אחרי הפצרות מרובות ותחנונים, משלא יכול עוד בעל הבית לסרב לאורח העקשן, נענה לו והורה לו להיכנס. רבי זושא הניח את תרמילו בקרן זוית, ולאחר שקיבל ממארחו את כתובת בית הכנסת של בעלי המלאכות, אשר שם מקום תפילתו, יצא לשם כדי להתכונן לקראת שבת המלכה על פי דרכו. התפילה בבית הכנסת של בעלי המלאכות התנהלה במהירות עצומה, אף רבי זושא אנוס היה למהר את תפילתו ולהתאים עצמו לקצב התפילה של מארחו. עם תום התפילה יצא המארח במרוצה אל עבר

ביתו, תוך שהוא מתנצל באוזני האורח המתאמץ להדביק את צעדיו, מבין אתה מן הסתם כי רעבים אנחנו, גם עייפים לאחר שבוע של עמל מפרך ומתיש, ומן הדין להזדרז הביתה. בעמקי לבבו חשד אמנם רבי זושא כי מארחו איננו סתם סנדלר כפי שהינו מראה את עצמו, שהרי במלאכה זו של העמדת פנים היו גם לו חלק ונחלה, ברם ככל שביקש להעמיק חדור בעין עיונו, לא עלה בידו להסיט ולו כמלוא נימה את מעטה הזולות והבורות, שחפף על האיש מכל עבר. לאחר התפילה יצא רבי זושא שוב לבית המדרש כדי להעביר בו את ליל השבת כראוי לו וכפי מעלתו. משהאיר השחר החיש רבי זושא צעדיו לבית הטבילה, כדי להספיק להגיע למניינם של אותם בעלי המלאכות המשכימים קום כהרגלם גם ביום השבת, אף הוא אזר חלציו, ועשה ככל אשר היה לאל ידו לבל יגור אחריהם בתפילתם. לאחר סעודת היום נותר עוד היום גדול לפני רבי זושא, להשקיע עצמו בתלמוד תורה ובעבודת הבורא ביד רחבה כאשר אהבה נפשו, אמנם צר היה לו שלא עלה בידו להיודע מאומה מטיב מארחו, ולא נהיר היה לו איפוא לשם מה נשלח מן השמים להתארח דווקא בביתו. כאשר נטו

שעברה ופנו איש איש לעבודתו בקודש. ואולם לא ארכה השעה, עד שהבחין רבי אלימלך כי רבי זושא אחיו אינו בתמול שלשום, נפשו היתה נסערת ביותר וגם להירדם לא יכול היה, מכאן הסיק רבי אלימלך, כי אחיו מסתיר מפניו סוד כלשהו הכמוס בלבו, משבושש רבי זושא לפצות את פיו מאליו ולגלות את סודו, החל רבי אלימלך טוען כנגדו, והלא תנאי מפורש היה בינינו לבל נסתיר איש מרעהו ולבל נצפין איש מאחיו מאומה. אנא אחי יקירי, השיב רבי זושא בקול נרגש, אל נא תפציר בי על כך כי בנפשי הדבר. התחייבנו אף למסור את נפשנו איש בעד אחיו, השיב לו רבי אלימלך. לאחר שעה ארוכה של היסוסים, נכנע רבי זושא לבקשת אחיו, קיבל על עצמו את מסירות הנפש הנדרשת וגולל באוזניו את כל אשר עבר עליו במשך השבת, לרבות את סודות התורה שנתגלו לו בעלייה. הבוקר אור והאחים הקדושים יצאו להמשיך בדרכם, הם המשיבו לנוע ולנווד יום שלם מכפר לכפר ומעיירה לעיירה, עד שהגיעו לעת ערב לבית מלון על אם הדרך, איש מבין באי המלון לא שת לבו לשני ההלכים, אשר הצטנפו להם בקרן זוית שבטרקלין הכניסה, וישבו לסעוד... המשך בעמ' 4

א. חברי הקהילה הקדושה יצאו לבסוים הר דב בצפון הרחוק לערוך סיום הזוהר הקדוש וסעודת מצווה להצלחת המערכה והגאולה השלימה בקרוב ממש! תודה רבה לכל המסייעים התורמים והחברים היקרים שיצאו מוקדם בבוקר וחזרו מאוחר בלילה, למען כלל ישראל והאחדות המושלמת בין כל הפלגים שנוצרו מחמת הגלות הנוראה והארוכה! תבורכו בכל הברכות שבעולם, אמן. הרוצים לתרום לפעילויות נוספות יפנו לר' שלמה: 0509400537 תודה רבה. ב. כל מי שמעוניין להצטרף למיזם קריאת הזוהר הקדוש ברציפות בבית מדרשנו, מיזם שעליו קרא הרמח"ל להקדוש שאם היה באפשרותו היה מתקן את זה בכל מקום לרוב השמירה העצומה שגורם בישראל! יפנה לאחראים על השיבוץ היומי במהלך השבוע: סבב א- ר' שמעון מולא: 0555531758. סבב ב- ר' אלעד אהרוני: 0522415518. ג. תודה לה' יתברך על שובם לשלום של המגויינים מחברי הקהילה, בתוך ישראל!

היכל החודשת

3

הקדושים, כשהם מכתתים את רגליהם איש לצד רעהו. עד שלא חלפו רגעים אחדים היו כבר שניהם מוטלים כפותים בתוך העגלה, כשזו מועידה את פניה אל תחנת המשטרה המקומית. לאחר חקירה ודרישה וחיפוש בתרמיליהם שלא העלה דבר, הוזמן שופט העיירה לחרוץ את גזר דינם. כעבור שעה היו כבר שני האחים הקדושים מתוחים על ספסל במשטרה, כששני שוטרים מבצעים בהם גזר דין של מלקות, עד שהם לוקים, הגיע לאוזניהם של האחים הקדושים קול נעימתו של שופט העיירה, אשר ניצב בסמוך אליהם ופיזם לו חרש בלשון יהודית, אם מצווים לשתוק שותקים, אם מזהירים לא לגלות, לא מגלים. רק משורדו מעל הספסל וחילצו קימעה את עצמותיהם הצרובות בפרגולים, ניגש אליהם השופט ולחש להם בקול דממה דקה, הפריץ אינו אלא הסנדלר המארח, ואני הקטן אחד מן המסובים בעליית הגג הנני, מאחר ולא שעיתם לאזהרה החמורה, והאח האחד גילה למשנהו את מה שלא הורשה לגלות, נגזר על שניכם גזר דין חמור מן השמים, חש איפוא הסנדלר וכינס את כולנו לטכס עצה כיצד להעביר מעליכם את רוע הגזירה, שהרי אנחנו הגורמים בנזיקין, נימנינו איפוא וגמרנו לבטל את גזר הדין של מעלה באמצעות גזר דין של מטה. מן השמים הסכימו עימנו לתמורה, אך חייבו אותנו לבצעה במו ידינו. מכאן ואילך הישמרו והיזהרו, וכלל זה יהא נקוט בידיכם, אל תחפצו לדעת מה שמעלימים מכם, ואל תהינן לגלות מה שאוסרים עליכם. (תודה רבה לר' א.ד. על הסיפור! מקור הסיפור, הספר הנפלא "צנתרות הזהב"). השבוע חל תאריך פטירתו של הרב רבי זושא מהאניפולי זכותו תגן עלינו, אמן.

את לבם. גם הפעם כדרכם בקודש, לא שכבו האחים הקדושים לישון בטרם ערכו תיקון חצות בצוותא, ורק לאחר מכן כיבו את הנר שהאיר להם בעבודתם הקדושה, והניחו עצמם על הריצפה הקרה כדי לחטוף תנומה קלה ולהחליף כח. לפתע נשמעו נקישות נמרצות על דלת המלון, מלוות בקריאות רמות בשפה הפולנית, בעל המלון אשר היטיב להבין במה המדובר, אץ לפתוח את הדלת, ואל הבית נכנסו ובאו פריץ פולני ועגלוננו, אשר תעו בדרכם בחושך ובאפילה, וביקשו ללון במקום עד אור הבוקר. בטרם עלה הפריץ אל החדר אשר הוכן בעבורו, הבחין פתאום בשני ההלכים הישנים על הריצפה, מדוע ישנים הם על הריצפה הקרה? שאל בנימה של רחמים, הלכים יהודים הם, השיב בעל המלון, אשר ביקשו רשות ללון פה ללא תמורה. רחמנות! קרא הפריץ, אינני מסוגל לראות בני אדם שוכבים על הריצפה בליל צינה שכזה, ומיד הורה לבעל המלון להכניס את שני היהודים העניים ללון בחדרו המוסק. ניגש בעל המלון אל שני האורחים והאיץ בהם לקום ולעבור לחדרו של הפריץ, בדלית ברירה נטלו האחים הקדושים את ידיהם, התרוממו ממשכבם ועברו עם תרמיליהם הבלים לחדרו של הפריץ. לאחר שהודו למיטיבם, שכבו לישון שם את יותרת השעה הקצרה שעוד נותרה להם. בטרם האיר השחר שחר, קמו שני האחים ממשכבם ויצאו בלאט להתפלל ולהמשיך בדרכם, כשהם מותירים אחריהם בחדר את הפריץ הנם את שנתו. כאשר עמד הפריץ מאוחר יותר להמשיך בדרכו, נתברר לו לפתע כי שעון הזהב היקר שלו נעלם. מבלי להרבות בבירורים, ידע ופסק כי ידם של שני ההלכים במעל הזה, על דברתי, קרא בזעף, הם עוד ישלמו על כך מחיר יקר, אנו נלמד אותם את הלקח הראוי, למי שמשלם רעה תחת טובה. חישיק עלה הפריץ על כרכתו, והורה לרכבו לדלוק אחרי שני ההלכים הנמלטים, ואכן קרוב מאד לעיירה הסמוכה נמצאו האחים

הפעם מארחים את המקובל האלקי סידנא בבא סאלי רבי ישראל אבוחצירא

היכל היוזרים

הפעם מארחים את המקובל האלקי סידנא בבא סאלי רבי ישראל אבוחצירא

בואו נביר מעט את בבא סאלי:

- א. מי היה אביו של בבא סאלי?
- ב. האם הבבא סאלי שימש בתפקיד שררתי כלשהוא?
- ג. כמה פעמים התחתן בבא סאלי?
- ד. היכן בבא סאלי נולד? ומתי עלה לארץ ישראל?

תשובות כהיכל ההלכה כמאור 2

הפעם מארחים את המקובל האלקי סידנא בבא סאלי רבי ישראל אבוחצירא

שיעורי הרב ברחבי הארץ:

- יום ראשון: בנתניה: בית הכנסת 'אהל יצחק' רחוב חטיבת הראל 8, בשעה: 19:00. (בכולל למטה) בכפר סבא: בית הכנסת 'אלי כהן' רחוב שלמה המלך פינת מצדה בשעה: 20:15.
- יום שני: בבאר יעקב; בית הכנסת 'אברהם אבינו' רחוב הרב עוזיאל 7 בשעה: 17:15, לאחר תפילת ערבית.
- יום שלישי: בירושלים, ביה"כ "מוסאיוף" רח' יואל 25 בשעה: 15:00. (שידור חוזר בטל: 03-6171068 שלווח: 50) בירושלים, שכונת פסגת זאב בית הכנסת 'נחלת צבי' רחוב אליהו מרידור 42 בשעה: 19:30.
- יום חמישי: בירושלים בית הכנסת 'תפארת ירושלים' - היזדים, רחוב אדוניהו הכהן 26 בשעה: 14:00. בירושלים, בית הכנסת "בורוכוב" - 'חזון יעקב' רחובות הבוכרים 21 בשעה: 20:20. בגבעת זאב בית הכנסת 'היכל המלך' לימוד 'ליל שישי' כל הלילה החל מהשעה: 22:00 בע"ה.